

Lied 65

1. Aan de oe - ver van het meer,
luist' - ren ve - len naar de Heer.
Maar zij zijn de tijd ver - ge - ten,
en er is haast niets te e - ten.
Mees - ter, stuur de men - sen vlug,
al - le - maal naar huis te - rug.

2. Waarom geeft gij hun geen brood?

Heer, de schare is te groot,
en wij hebben niets te missen
dan vijf broden en twee vissen,
en waar komt het geld vandaan
als wij eten kopen gaan?

3. Breng het eten dat er is,

breng het brood en breng de vis.

Want al zijn wij hier met velen,
eerlijk zullen w'alles delen:

Here, zegen deze spijs,
en bewaar ons straks op reis.

4. Zo kreeg iedereen zijn deel

en er was zelfs brood te veel.

Niemand zat met lege handen,
't overschot ging in twaalf manden.

En het was voor allemaal
't wonderlijkste avondmaal.

Lied 113

1. Hij die ge-spro-ken heeft een woord dat gáát,
een tocht door de wo-es-tijn, een weg ten le - ven,
een spoor van licht dat als een hand-schrift staat
te - gen de zwart-ste he-mel aan-ge-schre - ven:
Hij schept ons hier een nieu-we da-ge - raad,
Hij roept ons aan: 'Ik zal jou niet be-ge - ven.'

2. Hij die ons in zijn dienstwerk heeft gewild,
die het gewaagd heeft onze hand te vragen;
die ons uit angst en doem heeft weggetild
en ons tot hier op handen heeft gedragen;
Hij die verlangen wekt, verlangen stilt -
vrees niet, Hij gaat met ons, een weg van dagen.

3. Van U is deze wereld, deze tijd.
Gij hebt uw stem tot op vandaag doen klinken.
Uw naam is hartstocht voor gerechtigheid,
uw woord de bron waaruit wij willen drinken.
Gij die tot hertoe onze toekomst zijt -
dat wij niet in vertwijfeling verzinken.